

Video: Hungersnød – En politik fabrikeret i London. Dansk udskrift.

Download (PDF, Unknown)

Video: Slutspil: Det monetære Imperiesystem. Dansk udskrift

Slutspil: Det monetære Imperiesystem

Colin Lowry: » ... Kulturen. Grundlæggelsen af den amerikanske kultur, var baseret på ... folk, der kom for at grundlægge De forenede stater, ville lige fra begyndelsen skabe en republik, baseret på frihed, baseret på det enkelte menneskes identitet, værdien af deres eksistens, hvad de kan gøre, deres intellekt, og udvikling af samfundet. Det var den totale modsætning til det engelske samfund på den tid.«

Grundlæggerne af De forenede Staters Republik var bevidste om deres arv om at skabe en ny form for samfund, der var befriet fra et imperiesystems magt. Det var dette imperiesystems magt, der havde kontrolleret hele civilisationen i tusinder af år og var en større trussel mod amerikanerne under deres revolution

end kanonerne, der pegede mod Boston havn.

Jeff Steinberg: »John Adams gennemførte en undersøgelse af forfatningernes historie, der gik helt tilbage til Athen, og i denne undersøgelse, der blev cirkuleret blandt de delegerede ved Forfatningskonventionen, var der et helt afsnit om Venedig. Ikke alle enheder, der kalder sig republikker, er rent faktisk republikanske. Venedig var oligarkisk, det var en større koncentration af oligarkisk magt, end man ser i de fleste europæiske monarkiers historie.«

Et Imperiesystem repræsenteres ikke af et land eller en enkelt monark. Imperier har altid været baseret på et monetært systems magt.

John Hoefle: »Vi ser Dow Jones, den går op, den går ned ... hver gang, vi gør noget, briterne ikke kan lide, kollapser Dow Jones, og hver gang, vi kapitulerer til briterne, går Dow Jones op. Det er en af de måder, de kontrollerer os på, og andre nationer på lignende måde. «

2.20»Vi har at gøre med Det britiske System, der har sin oprindelse i 1.000 års venetiansk monetarisme.«

Denne arv har i dag sin magtbase på De britiske Øer. Imperiet har måske skiftet, men det britisk-kontrolleret monetaristiske system udøver i princippet den samme, onde hensigt.

Lowry: »Mange ting, som englænderne selv siger, slipper ligesom 'katten ud af sækken'. At det gamle England er dødt. De kalder det endda selv de tre faser af Det britiske Imperium. Den første fase slutter i 1783. Den anden fase begynder, da Shelburne kommer til magten. Og den tredje fase begynder ved slutningen af Anden Verdenskrig. Og dér er de nu.«

SLUTSPIL: Det monetære Imperiesystem

Året er 1780 i England. Den amerikanske Revolution er stadig i gang på den anden side Atlanten. Og de intelligente ser, at England har kurs mod et nederlag i Amerika. Den engelske hær er nu så desperat for at få værnepligtige til at kæmpe mod amerikanerne, at de beslutter at opgive de gamle love og åbenlyst tillade katolikker at gå ind i den britiske hær. En modreaktion dannes omkring et medlem af Overhuset for at få en protestantisk protestmarch mod Parlamentet imod Loven om katolsk undsætning af 1778. En hovedperson i denne operation var en betydningsfuld aktør i grupperingen af det Britiske Ostindiske Kompagni, ved navn Lord Shelburne.

Den venetianske overtagelse af England

Gennem det Ostindiske Kompagnis netværk af spioner og aktører bestak Shelburne et andet medlem af Overhuset ved navn Lord Gordon til at rekruttere alle lediggængere i London og betale dem med whisky. Den 2. juni 1780 marcherede 50.000 mennesker til Parlamentsbygningerne for at fremlægge en appel. De fik også navnelister på ledende skikkelser i Parlamentet, der skulle tæves rent fysisk.

Jeff Steinberg: »Denne fordrukne pøbeflok under Lord Gordon belejrede bogstavelig talt det britiske Parlament, og det var Lord Shelburnes ansvar at beordre hjemmeværnet ud for at undertrykke opstanden. Han ventede i tre dage.«

Folkemængden plyndrede romersk-katolske kirker, katolikkers private hjem og angreb mange offentlige bygninger, inklusive Bank of England. Newgate-fængslet blev stukket i brand og brudt op, og mange af dets fanger blev sluppet fri. 450 mennesker blev dræbt eller såret, før hæren kunne genoprette orden. Premierminister North fra den traditionelle gruppe af 'gamle England' trådte rædselsslagen tilbage.

Jeff Steinberg: »På dette tidspunkt var Lord Shelburne en betydningsfuld person i det britiske oligarki, men han var

slet ikke involveret i regeringen. Han var leder af det, der kaldtes det Britiske Ostindiske Kompagnis hemmelige komite. Det var en komite bestående af tre personer, der administrerede den overordnede politiske beslutningstagning for det Ostindiske Kompagni, der selvfølgelig havde sit eget, udstrakte imperium. Shelburne så med rædsel Lord Norths og den britiske regerings dumhed, så de besluttede, at de måtte vælte den britiske regering.«

I kølvandet på opstandene, der væltede Lord Norths regering, blev Shelburne britisk indenrigsminister og dernæst britisk premierminister i 1782, lige netop tidsnok til at kontrollere de amerikanske forhandlinger ved slutningen af Den amerikanske Revolution.

Men for at forstå, hvad det er, der nu kommer til magten med Shelburnes indtræden i regeringen, lad os kaste et tilbageblik til de tidlige 1760'ere. Det er begyndelsen af den proces, hvorved det Britiske Ostindiske Kompagni overtager den britiske regering. Efter Syvårskrigen, også kendt som den fransk-indianske krig i Nordamerika ...

Steinberg: »På det tidspunkt voksede England frem som den førende imperiemagt i Europa og det repræsenteredes af det Ostindiske Kompagni, der blev blandet sammen med og udøvede dominans over den nominelt valgte engelske regering.«

Syvårskrigen

Slaget ved Leuthen 1757.

General Edward Braddock 1695-1755.

Kolnbergs fald 1761.

Englands kultur begyndte at skifte. Mændene fra det Ostindiske Kompagni, der havde kæmpet mod franskmændene i Indien, kom nu hjem. Mange var ikke Lords eller landadel, da de rejste, men

da de kom hjem, var de så rige, at de bogstavelig talt kunne købe sæder i Parlamentet og vende det britiske, politiske etablissement på hovedet.

Colin Lowry: »Dette er et kompagni, der minder meget om Haliburton eller Blackwater på den måde, at det er privat ejet, men udfører et angiveligt offentligt arbejde for Imperiet. Det havde en utrolig flåde, sin egen hær, sine egne penge, når det var hjemme i Indien, kontrollerede handlen med Kina hjem til England, kontrollerede handlen med de amerikanske kolonier, og kontrollerede selvfølgelig monopolet på the til Amerika og England. Disse mænd har heller ingen troskab mod Gamle England. De ser ikke Imperiet som centreret i England mere. De ser det som et globalt imperium, et financier-imperium. Med andre ord, så er de fuldstændig parat til at bygge skibe i Indien, med indiske slavearbejdere og lade Deptford skibsværftet i London næsten gå bankerot, fordi de bygger det så billigt, men de er faktisk ligeglade med det. De ser ikke på deres effekt på selve England, men er villige til at ruinere noget af den engelske økonomi til fordel for egen profit.«

En forfatningskrise brød ud i England 1768. Krisen kom til et opgør over spørgsmålet om, hvorvidt Ostindien, der havde sin egen hær, har ret til at erklære krig uden for kronens kontrol.

Lowry: »Svaret fra Ostindien var, ja, det havde de. Kronens svar var nej, det har I ikke. Dette var en enorm konflikt i England, åbenlyst, men også for det meste bag scenen.«

Statsgælden i England i 1768 var astronomisk pga. Syvårskrigen. Og man anså det for at være fordelagtigt for Kronen og Finansministeriet at bringe Ostindien ind på en let reguleret måde. I 1772 skabte Lord North Loven om regulering, hvilket er første gang, der er en fusion mellem Ostindien ind i regeringen. Loven krævede, at Handelsstyrelsen skulle udnævne 4 direktører for Ostindisk Kompagni, og at Ostindisk

Kompagni skulle udnævne 4 medlemmer af regeringens handelsstyrelse. Dette er første gang, en forening med det offentlige finder sted.

Lowry: »Dette er for amerikanerne, især Benjamin Franklin, et signal om, at Den amerikanske Revolution er den eneste vej frem, meget snart. For nu er denne financier-magt i færd med at overtage magten over engelsk politik. Der er ikke længere nogen adskillelse mellem, at amerikanerne er imod den ostindiske politik, men appellerer til Kronen om beskyttelse; disse to kræfter har nu indgået ægteskab gennem denne lov fra 1772. Det bliver meget værre i 1784.«

I 1770'erne i England havde der i den engelske befolkning eksisteret en meget stor, pro-amerikansk sektion, der var imod det, det Britiske Ostindiske Kompagni gjorde. Shelburne påbegyndte dannelsen af en struktur i England, der eliminerede enhver mulighed for engelske patrioter til at redde deres land. Det var et venetiansk oligarki, der nu overtog magten, og det var også dette oligarki, der nu befandt sig midt i fredsforhandlingerne ved slutningen af den amerikanske revolution.

Steinberg: »Shelburnes strategi var at få det til at se ud, som om han var Den amerikanske Revolutions bedste ven, at støtte principperne om frihed og alt det, som Den amerikanske Revolution repræsenterede. Men, på typisk venetiansk maner, så var hans virkelige strategi Del og Hersk.«

Lowry: »Han sidder i krydset mellem Franklin, amerikanerne, og så franskmændene og spanierne ved fredsforhandlingerne, og hans synspunkt er at opgive så lidt som muligt, især i Indien, og alt, hvad der kan have en effekt på Imperiet sådan, som han nu vil modellere det til at blive, som er et financier-imperium og et imperium til udvinding af råmaterialer. Denne del er ikke noget nyt; men han er parat til grundlæggende set at give amerikanerne anerkendelse af uafhængighed, men holde så meget som muligt væk fra franskmændene i Indien.«

Den amerikanske Revolution var en global krig. Udover, at franskmændene og briterne kæmpede i Nordamerika, kæmpede de også i Indien, og ud for Caribiens og Afrikas kyster. Under fredsforhandlingerne blev alle disse forskellige dele af konflikten forhandlet. Shelburne manøvrerede for at sikre, at briterne kunne føre separate forhandlinger med amerikanerne, franskmændene og spanierne, hvilket gav ham de bedste betingelser for at manipulere den ene op imod den anden og opsplitte den alliance, der netop havde slået Det britiske Imperium.

Med sæden til splittelse sået i Europa, var de primære midler, Shelburne havde for at kontrollere de tidligere amerikanske kolonier, frihandel. Shelburnes synspunkt var, at amerikanerne måtte inddømmes til at være en begrænset kystnation, der ikke kunne bruge de udstrakte indlandsterritorier til udvikling. Skulle De forenede Stater lykkes med at blive en selvstændig nation, så kunne dette Britiske Imperium ikke overleve. Skulle Shelburne sikre denne nye form for Imperium over det britiske samfund, måtte han desuden også eliminere enhver lighed med en nation, der måtte være tilbage i England.

Lowry: »Så på dette tidspunkt vil han skabe en sammensmeltning mellem Ostindisk Kompagnis bestyrelse og en hemmelig komite, der skal styre det britiske Udenrigsministerium og Imperiets udenlandske dele, og dette kaldes Kontrolstyrelsen. Så i 1784 introducerer Shelburne, gennem Pitt, der nu er leder i Underhuset, Loven for Indien af 1784, der officielt skaber Kontrolstyrelsen og forener Ostindisk Kompagnis hemmelige komite med britiske efterretningsfunktioner. Og dette inkluderer Udenrigsministeriet. Men dette gør også noget andet. Det skaber rent faktisk en struktur, hvor Kronen bliver kørt ud på et sidespor mht. til magt over politik. Briterne ville selv sige, at Georg III sandsynligvis er den sidste, sande monark med fuld magt. Over for de gamle, engelske Whigs og oppositionen fra 1760'erne, der stadig er der, signalerer dette, at de er færdige. Der kommer ingen modstand mod denne

magt efter 1784. Det ville være nytteløst; denne magt styrer nu England. Det gør den virkelig også, og dens mål er at smadre Amerika og alle andre rivaler, og selvfølgelig franskmændene og spanierne, der støttede Amerika, er deres mål, samt selvfølgelig selve Amerika.«

Denne magts førsteprioritet var at fuldføre den totale ødelæggelse af Frankrig, der var begyndt med Englands militære sejr under Syvårskrigen. Shelburne skulle nu tage de metoder i anvendelse, som han brugte til at vælte regeringen i England, denne gang med Frankrig som mål, og som skulle blive kendt som Den franske Revolution.

Video: Vand for Livet

Animeret infografik

Dansk udskrift

Hvor meget vand er der i den globale vandcyklus?

Af alt det vand, der findes på jorden, er kun 2,5 % ferskvand.

Af dette ferskvand findes 68 % indesluttet i indlandsisen og gletsjerne.

30 % findes som grundvand, og kun 1,2 % er overfladevand.

Hvordan foregår strømmen af dette vand?

Groft regnet fordampes 413.000 km^3 af Solen hvert år, hvoraf 373.000 km^3 falder direkte tilbage i havet, og kun 40.000 km^3 når landjorden, hvor det falder som nedbør. Andre 11.000 km^3 fordampes over land og falder igen over land som nedbør; men planteliv gør mere end dette, idet det sender 62.000 km^3

tilbage til atmosfæren, hvorfra det atter falder som nedbør over landjorden.

Med andre ord, så når 90 % af vandet, der fordamper over havene, aldrig frem til landjorden; men når det først befinder sig over landjorden, vil vandet fordampe eller transpirere og atter vende tilbage til landjorden som yderligere nedbør. Hvis man alligevel ser på den totale mængde ferskvand, som Solen producerer, så strømmer der 10 gange så meget vand fra havene op i atmosfæren gennem fordampning, end fra alle Jordens floder tilsammen. Dette svarer til 75 Mississippi-floder, der strømmer fra havene op i himlen, uafbrudt hele året. Men kun 8 af disse floder deponerer deres vand over landjorden.

Hvordan kan vi forbedre disse vandcyklusser?

Lad os undersøge tre metoder:

Afsaltning

Vejrmodifikation

Transport af overfladevand

Først: Afsaltning.

Vidste du, at havene udgør kilden til alt dit ferskvand? Omkring 60 mio. gigawatt energi fra Solen når havoverfladen, hvor det afsalter 413.000 km³ ferskvand om året. Dette svarer til en gennemsnitlig effektivitet på 1.300 kWh energi pr. 1 m³ ferskvand, der produceres. Mennesket anvender imidlertid kun 3 kWh til at producere 1 m³ ferskvand, ved at anvende omvendt osmotisk afsaltning, hvilket gør mennesket 430 gange så effektivt som Solen, når det drejer sig om produktion af ferskvand.

Den energi, der kræves for at afsalte vand til de store californiske kystbyer, ville kun udgøre 50 watt pr. person i

hele delstaten og ville levere to tredjedele af borgernes aktuelle forbrug og 10 % af hele delstatens samlede forbrug, inklusive landbrug og andre anvendelsesområder.

Hvordan kan afsaltning forøge den globale vandcyklus? (Se grafik).

Den anden fremgangsmåde til forbedring af vandcyklussen: Vejrm modificering

Husk, at 413.000 km³ vand strømmer op i atmosfæren fra havene årligt, svarende til 10 gange de 40.000 km³, der flyder gennem alle verdens floder. Dette udgør en enorm ressource, der venter på at blive udnyttet. Atmosfæriske ioniseringssystemer er i årtier blevet anvendt med held til at stimulere kondensering af atmosfæriske vanddampe, inklusive nedbør.

En version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Rusland i midten af 1980'erne og bragt til Mexico, hvor kommercielle foretagender fra slutningen af 1990'erne til 2008 resulterede i en forøget nedbørsmængde i hele stater på mellem 5 % og 50 %, genopfyldning af reservoirer og reduktion i antal skovbrande.

I Israel fyldte operationer mellem 2011-2013 således 7 reservoirer til deres fulde kapacitet for første gang i de fyrré år, reservoirerne havde været i brug.

En anden version af atmosfærisk ioniseringsteknologi blev udviklet i Schweiz og blev taget i anvendelse i De forenede arabiske Emirater.

Prøveforsøg med disse systemer i Australien mellem 2007 og 2010 forøgede vedvarende nedbørsmængden med mellem 10 % og 20 %, og et femårigt prøveprogram i Oman, der startede op i 2013, har forøget nedbørsmængden med 18 % i løbet af forsøgets første to år.

Lad os se på, hvordan ionisering kan forøge den globale vandcyklus. (Se grafik).

En tredje måde at forbedre vandcyklussen på: Styring af overfladevand, eksemplificeret af Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde (NAWAPA).

I den vestlige del af Nordamerika er distribueringen af vand vildt ujævnt fordelt, hvilket skaber en stor diskrepans i det vestlige område. Dette ses ved at sammenligne den årlige afstrømning af de nordvestlige floder med den årlige afstrømning af de sydvestlige floder. Det udgør 1.509 km³ for de nordlige floder mod 113 km³ for de sydlige floder. Det samme kontinent, og den samme kyst. Hvordan kan vi adressere denne store diskrepans i vesten?

NAWAPA XXI-projektet ville være det største vandprojekt i verdenshistorien, som ville omdirigere vand fra den nordvestlige del, hvor det findes i overflod, til den sydvestlige del, hvor der er en desperat mangel. En opdateret version af programmet kunne transportere groft regnet 10 % af afstrømningen i den nordvestlige del, 150 km³ om året, ned gennem den sydvestlige del, før dette vand atter vendte tilbage til havet. Tilføjelsen af denne vandmængde kunne fordoble det sydvestlige områdes fotosyntetiske produktivitet og forøge produktiviteten af hele cyklussen, uden at forandre dens nettovolumen.

Samlet set går afsaltning, vejrmodifikation og transport af overfladevand sammen om at muliggøre en forbedret og udvidet vandcyklus. Ved at integrere disse metoder kan menneskeheden forøge produktiviteten af eksisterende cyklusser, udvide eksisterende cyklusser, samt skabe helt nye vandcyklusser.

Intet af alt dette opbruger begrænsede vandforsyninger, men

udgør i stedet en bedre styring af det cykliske system. Lad ikke nogen fortælle dig noget andet:

Vandet findes; lad os udvikle det!

Produceret af LaRouchePAC: Vand til Fremtiden.

SI-seminar i København den 27. april 2015: Kinas politik for "Et Bælte, En Vej"

SI Copenhagen seminar, April 27, 2015: China's One Belt, One Road Policy

Titelbillede: Dr. Liu Chunrong og Helga Zepp-LaRouche

Schiller Instituttets seminar fandt sted på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School.

The Schiller Institute seminar was held at the Copenhagen Business Confucius Institute, Copenhagen Business School.

Hr. Li Xiaoguang, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute, holdt en velkomsttale.

Mr. Li Xiaoguang, the Chinese co-director of the Copenhagen Business Confucius Institute, welcomed the participants to the Institute.

H.E. Ambassador Liu Biwei (right)

HE hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark holdt åbningstalen.

His Excellency Mr. Liu Biwei, Ambassador of the People's Republic of China to the Kingdom of Denmark delivered opening greetings to the seminar.

Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for det Internationale Schiller Institut, holdt en tale om 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, med introduktion v/**Tom Gillesberg**, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Helga Zepp-LaRouche, founder and president of the international Schiller Institute spoke about The New Silk Road becomes The World Land-bridge. Introduced by **Tom Gillesberg**, chairman of The Schiller Institute in Denmark:

Video af Zepp-LaRouches tale, med dia-billeder; en dansk oversættelse følger lige under videoen.

(Video of Zepp-LaRouches speech, with the slides included. An english transcript can be found further down the page)

Download (PDF, Unknown)

Audio:

Hr. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fudan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fudan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet, præsenterede Kinas "En Bælte, En Vej" politik.

Dr. Liu Chunrong, PhD, Associate Professor, School of International Relations and Public Affairs, Fudan University, and Executive Vice Director Fudan-European Centre for China Studies, NIAS, University of Copenhagen, presented China's One Belt, One Road policy.

Video:

Audio:

Discussion period:

Video:

Audio:

(See English report below.)

Stor succes for Københavner-seminar om Kinas politik for »Et Bælte, En Vej«

København, 27. april 2015 – Omkring 80 mennesker deltog i dag i et seminar, som blev holdt på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School.

Følgende personer var talere på seminaret:

Velkomsttale: **Hr. Li Xiaoguang**, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute.

HE hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark – åbningstale.

Fr. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og international præsident for Schiller Instituttet og en betydningsfuld medforfatter af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen og gift med den amerikanske statsmand, økonom og filosof Lyndon LaRouche; forkvinde for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), BüSo. Introduktion v/**Tom Gillesberg**, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Hr. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fundan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fundan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet.

De ca. 80 deltagere inkluderede fem ambassadører samt diplomater fra seks andre ambassader, mange medlemmer og kontakter af Schiller Instituttet, og andre interesserede som har specielle tilknytning til Kina.

Denne konference er den tredje i rækken af 'Manhattan-projekt'-konferencer i København siden januar, som Schiller Instituttet har arrangeret. En mere udførlig rapport vil følge, inkl. links til video- og audiooptagelser.

English:

Very Successful Copenhagen Seminar on "China's 'One Belt, One Road' Policy"

The Schiller Institute in Denmark held a very successful seminar about China's "One Belt, One Road" policy, at the Copenhagen Business Confucius Institute, attended by approximately 80 people. Video and audio recordings can be found at: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6387>

Li Xiaoguang, the Chinese co-director of the Copenhagen

Business Confucius Institute, welcomed the speakers and attendees.

The seminar participants had the honor to have opening remarks by **His Excellency Mr. Liu Biwei**, Ambassador of the People's Republic of China to the Kingdom of Denmark.

The next speaker was **Helga Zepp-LaRouche**, founder and president of The Schiller Institute, and a major author of the EIR Report "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." She was introduced by **Tom Gillesberg**, chairman of The Schiller Institute in Denmark. Mrs. Zepp-LaRouche presented the world land-bridge policy and the new BRICS paradigm, as the alternative to the danger of economic and financial collapse, and nuclear war. One area of special emphasis was the growing crisis of fresh water scarcity, counterposing the lack of action in the U.S., with the great infrastructure project approach in China.

The Chinese point of view of the "One Belt, One Road" policy was presented by **Dr. Liu Chunrong**, PhD, Associate Professor, School of International Relations and Public Affairs, Fudan University, and Executive Vice Director Fudan-European Centre for China Studies, NIAS, University of Copenhagen.

Among the audience were: five ambassadors, plus diplomats from another six other embassies; people who have a special connection to China representing a Danish think tank, academia and businesses; plus many Schiller Institute members and contacts.

This seminar was the third in a series of Manhattan project-style Schiller Institute conferences held in Copenhagen since January.

English transcript of Helga Zepp-LaRouche's speech, and Tom Gillesberg's introduction:

HELGA ZEPP-LAROUCHE ADDRESSES "CHINA'S 'ONE BELT, ONE ROAD' POLICY' SEMINAR IN COPENHAGEN, April 27, 2015

Here is the transcript of Helga Zepp-LaRouche's address to the Schiller Institute seminar in Copenhagen, which was held Copenhagen Business Confucius Institute, Copenhagen Business School. Click [her](#) for the audio and video from Helga Zepp-LaRouche's speech and the other speeches from the seminar.

TOM GILLESBERG: I have the great honor of introducing Helga Zepp-LaRouche, who has come here from a rather busy schedule both in Germany and the United States, but also the whole world she's intervening to. Just as a short introduction, Mrs. Zepp-LaRouche has been since 1977 the wife and very close collaborator of Lyndon LaRouche in the United States, the economist, philosopher, statesman who is giving leadership in the U.S., for the U.S. to return to the intentions of its founders, to be a promoter of sovereign nations that can collaborate on an equal footing to secure the benefits for all nations and peoples. And Helga has a very, I think, close connection to China. As a young journalist she traveled to China in 1971, in the height of the Cultural Revolution as one of the first Western journalists and actually saw on the spot what was going on. She then became politically active with the LaRouche movement and embarked on a life-long battle for a new just world economic order, for the possibilities of development for all nations and peoples. She then founded, among many other things, the Schiller Institute, in 1984. She is presently the chairwoman of the German political party, the BÜSo – the Bürgerrechtsbewegung

Solidarität, or Civil Rights Soliarity Movement. She was vry active after the Fall of the Berlin Wall and one of the authors

of the Schiller Institute program for the development of the world after the Iron Curtain had fallen of the program the Paris-Berlin-Vienna Productive Triangle, a Locomotive for the World Economy. And when that did not materialize, she was very active in extending that program to the program for the Eurasian

Land-Bridge, going from China and Asia to Europe and having a development of the whole region. And as part of that, she then became a visitor many times to China to speak on the need for a

New Silk Road and actually earned her nickname in China as the "Silk Road Lady," for her efforts to have China embark on this policy.

And since then, she has been also the driving force in holding many scores of conferences in Europe and the United States on the need for creating a paradigm shift, to get the Western world out of its long-term economic, strategic, and cultural crisis. And, over the last couple of years, she has been one of the architects of this report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." She has also been leading the campaign to stop the present geopolitical games that threaten to

detonate thermonuclear war and instead get the United States and

Europe to accept the offer of the BRICS countries to join forces

in an inclusive world order, where all nations of the world, on

an equal footing, collaborate to secure the peace and development

of all nations.

So I think it's very appropriate that you are here to directly lay what's going on, so please, welcome. [applause]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Thank you, Tom, for these kind words of introduction.

Well I have a certain dilemma, because I want to present to you the potential, which lies in this program, and given the fact

that the Western media have reported very little about it, I have

a dilemma, that I need to tell you, that this is {the} most important political initiative on the planet right now. The dilemma comes from the fact that, by introducing this idea, have

to tell you immediately why this is the case, and that is the reality, that the world is much more close to a new global war,

than most people have an inkling of. And this New Silk Road initiative, which comes from China, but which in the meantime has

been joined by many countries, is the only available war-avoidance policy.

Now there was just on the April 18- 19 in Moscow the Fourth Moscow International Security Conference, and the main subject of

this conference was the danger of nuclear war. And this is a reaction to the fact that NATO has been expanding eastward, up to

the borders of Russia. You have a whole bunch of strategic doctrines which Russia regards as a threat to their security interests, and naturally you have the horrendous situation in Ukraine, which contrary to what the Western media have been reporting on – or not reporting actually – is it's really something which the West must make up. I just participated in the

last two days, or Friday and Saturday in a conference in Baden-Baden in Germany, the German-Russian Cultural Days. It's an

annual conference, and there was a large gathering of German industrialists and Russian speakers and Russian people. And we

had the fortune to have a videoconference connected to this conference, which brought in a live program from the former Prime Minister of Ukraine, Mr. [Mykola] Azarov. And he gave an absolutely hair-raising report about the conditions in Ukraine, the fact that the country is being torn apart. Political leaders are either forced to go into exile or are threatened to be assassinated; journalists are being killed openly in the street; trenches are being built; and, as you know, American soldiers are now training the National Guard, which has a lot of Nazi components in it. And for the Russians this is extremely severe, because we are shortly before the 70th anniversary of the end of Nazism and the end of the Second World War, and the mood of the people were really horrified to see this endorsement of Nazis 70 years after the Second World War.

Now, I don't want to go into this in depth, we can do that in the discussion if people have questions about it, but I think this crisis, in Ukraine in particular, I could also point to the Middle East, which is in a similar horrible condition, makes very, very clear, that if we as humanity cannot move away from geopolitics – geopolitics was the reason for two world wars in the 20th century, and right now the continuation of geopolitics is threatening a new global war. I just want to mention an article in {New York Times} from 19th April, where two generals, Gen. James Cartwright, who is former head of the U.S.

Strategic

Command, and Gen. Vladimir Dvorkin, who is the chief of intelligence of the Russian Strategic Nuclear Forces, they penned

together an article, in which they said that the world has never

been so close to the danger of nuclear war globally, and therefore extinction, as right now. And the reason is obviously

that even the normal code of behavior among nations, which existed in the Cold War, that you had a red telephone between Kennedy and Khrushchev, this no longer exists; and you have the

two nuclear forces, from NATO and the West and Russia, all the time on launch on warning. And launch on warning means there are

only a few minutes time, if one side perceives a launch, either

by intention or by accident, they have a few minutes, actually it's estimated three minutes' time, to respond or be eliminated.

So that shows you how extremely close we are to the danger of a global extinction of civilization. Because if this would happen, we would not exist as humanity. And I'm saying it with that gravity, to say that this calls all the more urgently, for a

different approach. And the different approach must be to move away from geopolitics and move in the direction of the common aims of mankind.

And it just happens to be, that the policies which are proposed by President Xi Jinping, which he calls a "win-win" policy, is exactly that. It's the idea, that with the New Silk Road, you have a policy where every country which participates in

it, will have a benefit for it. The New Silk Road, Maritime Silk

Road policy by China is {not} a new imperial policy replacing

the

Anglo-American imperial policy, but it is a completely new model

of the nations among nations, where the enormous example of the

Chinese economic miracle, which China was able to develop in the

last 30 years – you know, where China in {30 years}, developed as much as most industrial nations needed 100 or 200 years to develop – and China is now offering to export that model and have other countries benefit in a similar way from that kind of

economic miracle, which China did.

Can you move to the first slide?

So the world has changed since July last year, the summit of the BRICS countries in Fortaleza in Brazil. And this is a picture which was made at this occasion, showing the leaders of

Russia, India, Brazil, China and South Africa. And they basically

concluded a new strategic alliance – economic alliance, which Prime Minister Modi characterized in the following way: He said,

“This is the first alliance of nations, which are not defined by

their current capacity, but by their future potential of development.” And at another occasion, Modi said that the biggest

potential of India is, that 60% of its people are below 30 years

of age, and therefore, if they are well-educated and developed,

they can come to the help of other nations, which has demographic

problems, like Germany, for example.

What these countries did, is they concluded an enormous amount of economic treaties, of economic cooperation,

including

peaceful development of inherently safe nuclear energy, the development of fusion energy, joint space projects, space travel,

and numerous other high-tech cooperation areas.

Then, the next day, they met with the leaders of South America, the organizations of CELAC [Community of Latin American

and Caribbean States] and Unasur [Union of South American

Nations]. Then a little bit later they also had meetings with countries of ASEAN [Association of Southeast Asian Nations] and

actually you have now a completely parallel system of economics,

which is really going to be the infrastructure development of the world.

Now this here is an official picture of the New Silk Road

and the Maritime Silk Road, which shows you the old Silk Road from Xi'an, actually it goes even farther to the west,

Lianyungang, where the end of that Silk Road is on the China Sea,

all the way through Urumqi, then Central Asia into Europe; and then Maritime Silk Road is actually connecting even Africa and much of the Pacific also into Europe. And this is modelled on the

famous Maritime Silk Road of the 15th century, which connected the nations of the world already at that time.

Now, I want to very quickly say that this made us very happy, when Xi Jinping announced the New Silk Road in Kazakhstan

in 2013, we jumped that high – you know, in the Schiller Institute – because we had promoted this idea. This was our proposal when the Berlin Wall came down, in '89, and the wall no

longer was there. So we said let's connect Paris with Berlin and

Vienna, which is a triangular area of the size of Japan, and has the highest concentration of industrial capacity in the world; and let's make corridors to Warsaw, to Kiev, to the Balkans. And it would have been a perfect way to intervene. Unfortunately at that time, despite the fact there was a very good resonance, you had Bush Sr., you had Margaret Thatcher, and they had completely different ideas: They wanted to reduce Russia from a superpower to at Third World, raw materials-exporting country, and therefore they introduced the shock-therapy, instead, which dismantled the Russian industrial potential between '91-'94, to only 30% left. But then, when in '91, the Soviet Union collapsed, we connected this triangle, Paris-Berlin-Vienna, and we said: OK, now the Iron Curtain is gone, now we can have development corridors connecting the population and industrial centers of Europe with those of Asia, through corridors. And then we looked at the best geographical conditions. I should say, we were inspired very much by the railway program of Sun Yat-sen, the founder of modern China, who had developed a whole network of Chinese railways, and that went into this program. So, at that time we said let's look at the best geographical preconditions, and we found, not so accidentally, that the old Trans-Siberian Railroad and the old Silk Road, the ancient Silk Road, had the best geographical conditions to build such infrastructure. So at that point the shock therapy started to destroy Russia's economy, but we kept holding seminars – we had hundreds of seminars, in Europe, in United States, and then, eventually, in Warsaw, in Budapest, in Moscow. And in '96 even in Beijing, where the Chinese government had responded to our proposal to

all

the governments, to hold a big conference promoting the regions

along the Silk Road. And I was there as a speaker, but then came

the Asia Crisis in '97, and China, at that conference said, that

this will be the long-term strategy for China until 2010. But then the Asia crisis brought chaos and then the Russian GK0 crisis [in '98].

So in the mean time we kept working on this initial proposal which grew. And the latest of this, is this report: It's a 370-page study which is really the idea of connecting the world

through infrastructure corridors.

Now, here you see some of these projects, which are already being built, by the BRICS, by some of the other countries – for

example China is now building a transcontinental railroad from Brazil to Peru, this is letter A [on the map]. This has already

started – you know, Latin America does not have an infrastructure network! It is still in the colonial condition, where you have little railroads from the iron ore mountain to the

coast, but if you want to travel from Peru to Brazil, you have to

go via Miami. So this is the idea, to develop a continental railroad system.

Then number 1 there is the canal built in Nicaragua, it will be the second Panama Canal, which obviously is an extremely important project, which will mean that Nicaragua has a very good

chance to become an industrial country, with improving living standards of its population. Naturally the Greenies are going crazy and they say there are two fishermen who have to be resettled. But, first of all, these people will be

compensated,
and secondly without infrastructure, there is {no} industrial development; without infrastructure there is not even agriculture, because without infrastructure you cannot transport and process food.

So then, naturally you have the Bering Strait, this number 2. This has been recently announced by Vladimir Yakunin, who is the head of Russian Railways. And he proposed (I don't think I have that slide), a fast train connection from London all the way through the Bering Strait to New York. A couple of years ago, Mr.

LaRouche and I participated in a conference in Moscow where the fathers of the Bering Strait Project were present. These were all older men over 80, and they said: "Oh, in 20 years, we can go with a maglev train from Acapulco through the Bering Strait to Mumbai, and this will be much faster than you can go by ship today," and they had a very pioneering spirit.

So this is very important because this connection not only would connect the transport lines of North America with those of

Eurasia, but it would be absolutely crucial to open up the Arctic

Region. In the Far East of Russia you have all the raw materials

which are in the periodic table of Mendeleev, and they represent

for the next 100 years a very important raw-material potential which will be important not only for Russia, but for Europe, for

the United States, for China, for Japan, for Korea. So this will

be the way to develop it, because these raw-material are in

permafrost conditions, and you have to build, you have to build

cities, which have a dome, because people have to live – you cannot live in permafrost conditions like that, you have to have

a special way of developing it.

Now, I could go into many other projects – the Seikan tunnel between the Japanese islands does already exist, it connects the two important islands in Japan. Then the Bohai Tunnel will connect two Chinese cities and shorten the transport.

The brown line there, this is the actual Silk Road [Silk Road Economic Belt], which is now being promoted by China; this larger

gray line is the [21st-Century] Maritime Silk Road; but as you can see, it stretches all the way to Europe and into Africa.

Prime Minister Li Keqiang was several times last year in Africa,

and he proposed to connect all African capitals through a fast train system. And I know from many Africans, leaders and leading

politicians, they are very happy about that, because Africa right

now urgently needs development. And I think, if you look at the

horrendous refugee crisis, the people drowning by the thousands

in the Mediterranean, it makes it {so} clear that to bring development to Africa is the only way how you can overcome this

unbelievable tragedy. And if Europe would have a right mind, they

would join! You know, rather than sending the Triton boats to chase the refugees back, which is a complete moral bankruptcy of

Europe.

Now this is very interesting, because the big question

always comes, "who should finance all of this?" As you know, already at the Brazil Fortaleza summit, the BRICS countries agreed, together with some of the other countries, to create new financial institutions: the New Development Bank of the BRICS, the AIIB [Asian Infrastructure Investment Bank] was already founded in last October, but also a whole set of other banks. And it came from the idea, that when the Asia crisis happened in '97, in which speculators like George Soros speculated against the currencies of countries like Korea, Philippines, Thailand, in one week up to 60-80% downward, and these countries had no defense; so they concluded, "OK, we have to protect ourselves," so they created the Contingency Reserve Arrangement [CRA], which is a pool of currencies of a \$100 billion, which will defend all of the participating countries against speculative attacks. Now, the AIIB, the New Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the bank of the Shanghai Cooperation Organization [SCO Development Bank], and the SAARC [South Asian Association for Regional Cooperation] Development Fund, are all new banks which follow a completely different principle than Wall Street and the City of London, or Frankfurt, for that matter. They say, we do not participate in speculation, but we will use these funds only for investment in the real economy, into these projects. And this is urgently needed, because as you know, despite all of the quantitative easing of the Federal Reserve, and now [ECB President] Mr. Draghi, who are printing money as if there would be no tomorrow, the money does not arrive at the industries! Because the banks, the

speculators

prefer to keep the casino going, and this is actually reaching a

point where at the IMF annual spring meeting which just took place in Washington, the IMF itself put out a report saying that

we are facing a collapse {bigger} than 2008 with the collapse of

Lehman Brothers. And several economists from J.P. Morgan and other banks warned that you could have a simultaneous stock and

bond crisis, causing a meltdown of the system; or, if the Federal

Reserve would increase the interest rate only by a tiny, tiny amount it could blow up the whole derivatives bubble of \$2

trillion. And if the Troika and the ECB are pushing Greece out of the Eurozone, that could also trigger a collapse, because it

would not so much hurt Greece, but it would blow up the European banks.

So therefore, the existence of these banks are de facto a lifeboat in the face of the immediate danger of a collapse.

Now, as you probably have noticed, when the question came, who would be a founding member of the Asian Infrastructure Investment Bank, which was already constituted last October, but

the date until which countries could join as founding members was

end of March [2015]. And the United States put a lot of pressure

on the allies, not to join; they didn't want Korea to join; naturally, they didn't want Europe to join, and they put maximum

pressure on Asian countries not to join. But then, it just so happened, that the best ally of the United States, Great Britain,

was the first European country to join, and that caused a kind of

a dam break, and then Germany, France, Italy, Switzerland, Austria, and all the Scandinavian countries joined. And the actual founding members included 57 countries. And they basically participate in different degrees in this new bank, which obviously people realize that what China is offering with

the economic cooperation in these projects, is much, much more attractive than to participate in more speculative bubbles which

eventually will pop. So, this was from the founding meeting in October, already, but in the meantime, it become many more states.

Now, this is also very interesting, because this is a proposal which my husband made in 1975. It was called the International Development Bank, and it was basically the same idea as the AIIB, today, saying that the IMF and the World Bank

do not provide enough credit for Third World development. This was a proposal he made in '75, and it went into the final resolution of the Non-Aligned Movement in 1976 in Colombo, Sri Lanka, and it had the same idea as the AIIB.

The World Bank only spends per year \$24 billion for projects. But the actual requirement of the developing countries, is about \$8 trillion in the next years! So there is no way the World Bank can manage that, and this bank, on the other side, the AIIB, and the other banks will grow and will become more productive.

Now, this is very important because what the AIIB and the New Development Bank and this new economic system which is emerging represent, is something completely different than monetarism. Monetarism is the idea that you have to have maximum

profit, the real economy doesn't count; as a matter of fact, you

all know, that if you have an industrial firm which lays of

10,000, the stock goes up! It doesn't make any sense. In the realm of monetarism, this is explained by the idea that the firm

becomes "more productive" because fewer workers work more, and therefore the profit is greater; but from the standpoint of the

real economy this makes no sense at all.

And it is exactly that philosophy which has caused the Troika to destroy Greece. What they managed to do is to reduce the Greek economy by one-third, to increase the youth unemployment to 65%, and people are extremely unhappy, not only

in Greece, but also in Italy, in Spain, Portugal and so forth.

What we propose, both the IDB and these new banks, is really going back to a completely different model. It's based on the idea of this man, whom you all recognize, I'm sure – he is Alexander Hamilton, the first Secretary of the Treasury of the United States. And he created, actually, the United States, by creating the National Bank and the credit system, because, what

he did, was after the War of Independence, the different states

in the United States were totally indebted. So he unified the United States by taking over the debt obligations of these states, and basically saying, it's no longer your business, we'll

take these debts as a Federal state, as a national state, and we

will transform that into a credit mechanism, only aimed at areal

production.

And that was really the actual founding of the United States. And this idea of a credit system which is not monetarism, but it is the idea that credit can only be given for

future production in the real economy, not for speculation, that

model was what made the United States a great industrial power.

Because, despite the fact that some following Presidents then tried to dismantle it, the United States went back to it, again

and again. It was the policies of John Quincy Adams; it was the

policy of Abraham Lincoln with the greenbacks; it was the policy

of Franklin D. Roosevelt. This is how Roosevelt brought the United States out of the Depression of the '30s by building the

Reconstruction Finance Corp. which financed the New Deal, and that's how America got out of the Depression. And, also, it was

the basis for the German Kreditanstalt für Wiederaufbau, the state bank, which help to finance the reconstruction and the economic miracle of Germany in the postwar period – which was modeled on the Reconstruction Finance Corp.

So this is therefore, not something new. It's a tested model, it has always been the basis when there was progress in the real economy, as compared to the financial markets. I'm not

talking about the financial markets, I'm talking about real production for the livelihood and the common good of the people.

So the first step there, we have called for – Tom mentioned it – that we think it is an absolute matter, actually

of war and peace, if we succeed to get the European nations {and}

America to join with this “win-win,” all-inclusive, non-geopolitical system. And, as I said, the financial system of

Wall Street and the City of London {is} about to blow up, bigger

than 2008, and the only way how that can be avoided from

leading

to a chaotic collapse, is by going back to the Glass-Steagall legislation which was introduced by Franklin D. Roosevelt in 1933, which was his answer to the collapse of '29-'33 period. And he separated the banks, by making the commercial banks separate from the investment banks, so that the investment bank

could not have access to assets of the commercial banks.

And this exist from 1933 until 1999 in the United States, and in Europe you had practically the same thing, because you had

a very regulated banking sector. But the Wall Street forces did

not like it, because naturally it reduced their profit, so they

worked very hard to eliminate it, which they were able to do in

1999, and the whole super-expansion of the speculative area only

occurred after this law was eliminated. And the good news, is that there is a right now a Presidential candidate in the United

States, who has said that his first act if he would move into the

White House, would be to reintroduce this Glass-Steagall law: And

that is the former Maryland Gov. Martin O'Malley, about whom many

papers are writing that he has a very good chance to take the Democratic nomination, because many people think Hillary Clinton

has made too many compromises with bad policies, when she was Secretary of State. But, O'Malley is not alone, but you have a whole bunch of people around him, who say the United States must

go back to being a Republic; it must go back to putting the common good above the interests of Wall Street. And that is

really the “to be or not to be” question of the whole world. Now, if this reorganization would take place, then, the United States could easily join with the BRICS countries in such efforts as the AIIB and other such things. And, as you know, the Greek government has also demanded that there is no way how they can pay their debt, because as you know, of all the rescue packages which went to Greece, only 3% of that money remained in Greece, while all the rest really went to the European banks. And therefore, to demand that Greece should pay back these debts, it’s just impossible! And the Greek government has made the point that they want to have a European Debt Conference, like Germany in 1953, without which the German economic miracle would never have taken place. So if this all happens, and that could happen in the short term, Europe could easily participate in that.

Now, I just want to say, the ancient Silk Road was not only an exchange of silk, and porcelain, and paper, printing, gunpowder, and many, many other goods, but much more important than that, it was an exchange of ideas and technologies: Silk making is more important than silk; how to print books is more important than the book. So the ancient Silk Road was an extremely important exchange of goods and culture, and ideas, and understanding among people – and so will be the New Silk Road, just with modern means.

Now, if you go back to the picture, this is why we have said, “The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge” where we have the camels, sort of symbolizing the old Silk Road, and here you see a maglev train, and here you see a rover on the Moon,

to

give you an idea that the exchange of technologies and goods in

the modern world will be the most advanced technologies to the benefit of all of mankind.

So going back to the problem here, is, obviously, if you look at that map, you see, these are the deserts of the world:

A very broad desert band which goes from the Atlantic coast of Africa, through the Sahara-Sahel zone, the Arab Peninsula, the Middle East, all the way to China. And that desert is growing. It's expanding. And then you have the desert in the West of the

United States, which is right now ruined by a big drought in California, in Texas, in all the states west of the Mississippi;

and naturally, Brazil has a drought.

In the United States this is very severe. Here you have a global water scarcity map; here you have the water stress indicator. In the United States, just to mention that, Governor

Brown of California has just announced that the water consumption

will be cut by 25% up to 36%! Now that is the death to Californian agriculture; in the south of California, for example,

in the Central Valley, in this region, 40% of the entire agriculture of the United States is produced, and this is now being completely destroyed. Here you see, this is a former reservoir, which is almost dried up. This is the snowpack: in 2013, it was relatively, a lot of snow, and last year, no snow,

so the drought is expanding, and obviously, to cut consumption means you kill people. I mean, you cannot cut water – where should these people go? There are already cities and towns where

people are – it's not just not watering their lawn – it's

taking public showers, of getting water rations, and then eventually people have to move away, because if there is no water there is no life. There were already herds being transformed, of hundreds of thousands of head of cattle, and the idea to just accept that, and as Governor Brown said, "California historically has only a carrying potential of 400,000 people," is ridiculous, because there are presently 39 million people living in California! And the idea to say there's only room for 400,000 is completely ahistorical about what is the role of human beings, who differentiate themselves from animals by being able to increase the living capability for more people by improving productivity, by transforming the industry, the infrastructure, and in that way, developing the planet. So obviously, China has taken a completely different approach. Here you see, China is actually the only country which has taken a very big water diversification: There is on the one side, the Three Gorges Dam, which is now producing, I think 22 gigawatts of electricity per year, and it has eliminated flooding which killed many thousands of people in the past; and even more important, is the water diversification project from the southern area of the Yangtze River through a Northern Route into the Yellow River and the desert area of China; and the Middle Route to the region around Beijing. So this is actually a model which is now being followed by Narendra Modi for India, who just agreed to make gigantic

water

projects to tame the water coming down from the Himalayas, and also making canals out of 101 Indian rivers.

Now, what most people don't consider is, that water is not a natural resource like iron ore, or gold, or whatever: You can't

use up, because water is organized in global cycles, where 90% of

the precipitation rains down over the ocean, only 10% rains down

over the land. And that water, the Sun causes evaporation, this

leads to cloud formation, and then the water rains down, and it

is human activity, which can make these cycles more efficient.

It's not just, that it rains down over land and then flows back

into the ocean. You can use it in agriculture, you can use it in

industrial production, you can use it in other urban activities,

and it is actually the ability of man to make that more efficient.

Here you see a very interesting comparison – you see here the water diversion of the United States. Even though the water

diversion of China has started much more recently, it's almost double, which shows you the completely different philosophy.

This is a very important project, which is part of the approach to fight the desert, and this is the Lake Chad Transaqua

project, which is the idea, that you could eliminate a lot of the

drought in the Sahel zone and around Lake Chad by bringing some

of the surplus water from the headwaters region of the Congo on

the one side, through rivers and canals into Lake Chad, which has been reduced to less than 10% right now; and also through a second canal along the Nile to increase the agricultural land in Africa tremendously. And also now to bring real development to these countries, without which you will have more people running away from Boko Haram, which is now at Lake Chad and Nigeria. And without a real development perspective, there is no way how you can contain these projects.

Human beings are the only species, which can improve the conditions of mankind again and again and again, and the last 10,000 years, or 20,000 years since the last Ice Age, just think, what an enormous development mankind has made. We have increased the population potential of the Earth from about 5 million at most, to presently around 7 billion. This is due to the fact that man, unlike animals, can make new discoveries, discovers the universal principles of our physical universe, and think things, which have never been thought before.

Therefore, the attack on the water crisis is not just a question of using the aquifers, because the aquifers can – they replenish, but this goes much too slowly. It's not only re-diverting the rivers, dams, but it's especially influencing the global cyclical process of water. There is a relationship between what happens in our Solar System and the rain. Because the Sun, which shines on the oceans, causes evaporation, but the Sun is not the only solar impact on the weather; it's also the cosmic radiation, which comes from our galaxy, which leads to

cloud formation, ionization of moisture, and therefore to rain.

That is not just something where we have to wait passively until

it happens, but we can study, for example, what is happening in

our galaxy, which influences the weather, and then understand better, how we can create more water.

Here, you see our Solar System in a 32 million year cycle, moving along the Milky Way. The Milky Way is basically a flat plateau, in which our Solar System is moving up and down in cycles, and you have a complete change in the weather patterns,

which comes from the position of our Solar System in our galaxy.

I'm not saying, that we know everything about that yet. We know, that there is a lot of connection between the Solar System,

the galaxy and the weather patterns on our Earth, and I can assure you, that if you look at the long-term changes in our weather patterns, then {these} things are a lot more important,

than whatever you use in your little car as CO2 production.

Because these are forces, which are of a completely different magnitude, and naturally, the climate is changing, but galactic

processes are really what is the cause of it.

Anyway, the idea of using cosmic rays and ionization of moisture is already successfully being done by Israel and by some

of the Gulf States; Russia is doing a lot of research on this, and this is, what we have to do. The reason, why I'm saying this,

is, the Silk Road is not just building railways from Dunhuang to

Lisbon or wherever; it's not just building roads, it's not just

building canals. The modern Silk Road, the New Silk Road is, exactly as the old Silk Road was, {an exchange of ideas, of technology, for the common good of all.}

Obviously, today the big challenges are world poverty, are the danger of war, are the danger of water scarcity, which could

become the reason for new wars. So the New Silk Road – and this

is what we understand with it, and I'm sure that our Chinese friend will show his perspective – but that is the philosophy, which we have taken as a basis in our approach, that the New Silk

Road is {a vision}, of how humanity can move away from geopolitics and the stupid idea that we have to fight over scarce

resources, that we have to create wars because we don't like another system, that we have to eventually self-destruct, but that we have to make the evolutionary jump to the idea of the common aims of mankind and to define the next phase of evolution

in the interest of all.

If you look at this, the Deputy Prime Minister Dmitry Rogozin of Russia just two days ago, pointed to the fact, that the BRICS countries are all space travelling nations. China is the leader in space travel. When China in December 2013 landed the Yutu rover on the Moon, with was the idea, that in a few missions later, I think it was in 2017, this Yutu – “Jade Rabbit” – that they will bring back helium-3. Helium-3 is an isotope, which is actually a fuel for fusion power. It's much more efficient than deuterium or tritium, because with this heavy

deuterium and tritium in the fusion process, you are still using

turbines, and you use turbines to create electricity in the old

way. But with helium-3 you can directly gain electricity from the

physical process of fusion power, and therefore, naturally, the energy efficiency is much, much higher. And once we have fusion power, for example, this will create for the first time energy and raw materials security for the Earth. Energy security, because on the Moon, you have several tons of helium-3, which will be sufficient for many tens of thousands of years of energy security on the Earth; and raw materials security, because with the high heat of the plasma torch, you can take any waste, including nuclear waste, including waste in your household, and turn it back into isotopes, which you then can reconstruct and make new raw materials.

So this is the vanguard of where mankind must go, and China has made that its national pride. And China, contrary to Germany, which is very stupid with respect to energy – you know, this stupid exit from nuclear energy without having an alternative, is completely crazy – but China has basically created a situation, where they are in the right position to solve this problem, and Rogozin, the Deputy Prime Minister of Russia, has said, that the BRICS countries will cooperate in space to solve these problems.

So this is extremely important, because if mankind makes that jump to not have war as a conflict resolution, which in a time of nuclear energy, it should be obvious that we must move to a different regime, that we must define the common aims of mankind, that which is, – if you have seen these pictures with astronauts and cosmonauts and taikonauts, they all report the

same: When they are in space and look at our little planet, this blue planet, they realize that there are no borders. They also realize that our planet is extremely small in a very big Solar System, in an even bigger galaxy, and there are {billions} of galaxies. So, there are dangers from space, like cosmic radiation, like asteroids; there are all kinds of dangers, which we don't manage right now. But if we don't want to have the same fate as the dinosaurs, who became eliminated 65 million years ago, because probably a meteorite hit the Earth and created so much cloud cover, that all the vegetation stopped, and then the dinosaurs, and 96% of all other species were eliminated; if we as a creative species, {are} really the creative species, we should put our efforts together and defend against common dangers to our planet, common dangers to our civilization, and unite. And there is no better image for that than space collaboration. This whole question also has a philosophical dimension. Because people think, China is just doing an imperial expansion, they want to have their interests. Well, I have the deepest conviction that what is working in China right now, especially with President Xi Jinping, {is} the 2,500-year-old Confucian tradition in China. And I go even so far to say the Chinese people have Confucius in their genes. Confucius was a philosopher, who reacted to a historical period in China, which was characterized by war, by great unrest, by turmoil. And he developed the Confucian philosophy, which is beautiful. I can only advise you, in case you are not doing it, study Confucius. Because Confucius has this idea that there must be harmony in the

world, on the planet. And that, for example, the best way to have harmony is, there is one key notion, which is {li}, which is the idea, that each person, each nation, should take its proper place, and develop in the best possible way, and then you have harmony. Because if everybody develops their creative potential and their best maximum capacity, and takes the development of the other as their own interest, and vice versa, then you have peace.

And that should also be based on the other notion of {ren}. {Ren} basically means the same thing as love, or {agapē}, or the Christian idea of charity.

And it happens to be that these ideas are also in the European best tradition. There is a very important philosopher of the 15th century, called Nicolaus of Cusa, who was the founder of modern science, the founder of the modern nation-state, and he was very important: He broke through the barrier from the Middle

Ages to modern times. Because he was actually the person, who brought the Council of Florence into being by first finding handwritings in Byzantium, which were then the basis for the unification of the Orthodox Church with the Roman Church; but when he brought the Orthodox delegation in 1453 to the Council of

Florence, he had a stroke of genius: He said, now, I am thinking something, which no human being has ever thought before. He then

wrote his {De Docta Ignorantia}, and he developed this notion of the coincidence of opposites, the {coincidentia oppositorum},

which was the idea, that the One has a higher quality than the Many, and that the human mind is capable of synthesizing some hypothesis, which gives you a deeper insight into the laws of the universe, into Classical art – in other words, it's the creativity of the human mind, which is the driving force in the development of the universe. And that's for example, what the Russian philosopher Vladimir Vernadsky called, that the creativity of man is a geophysical force in the universe. Now, what he did basically, is to say – he didn't say it in this way, but the effect of it was – that in order to move away from the Middle Ages, from the Scholasticism, from the Neo-Peripatetics and the Aristotelean ideas, you had to basically break with the axioms of the Middle Ages thinking, and that you had to create something basically completely new, a new method of thinking. And I'm saying, that with the New Silk Road, we have to do exactly that: We have to break away from money, greed, monetarism, all of these things, which really are a decaying culture. If you look at the European, American, Western culture, it {is} a decaying culture. Just look at the youth culture. Look at what our young people watch in terms of pop music, video games, the violence, just the popular entertainment has become really degenerate. And we have to break with that, and we have to combine the New Silk Road economic model – which I did not go into so much today, because I already spoke about it two months ago here in Copenhagen – but we have to break with the whole axiomatic of globalization and basically go for a New Renaissance, a new cultural renaissance of thinking, which will build on the best traditions of each country: on Confucianism,

on Vedic tradition of India, on Avicenna [Ibn Sina], and other thinkers, Al-Farabi, Abu Al-Kindi in the Arab world; in Europe, the great Classical music tradition, the Italian Renaissance, the German Classical music. We just have to take the high points of all civilizations, and study that, and start to love the culture of the other countries, and then we will create out of this a completely New Renaissance, which will bring mankind into a completely new phase of evolution. Because I do not believe, that the present condition of mankind is, what we are here for! We are not here to kill each other; we are not here to eat caviar, until we have it coming out of our ears. We are here to be creative! We are here to discover the laws of the universe, to write beautiful poems, to write beautiful music, to celebrate the creativity of civilization. And I think, that the idea of man in space, man going into the next phase of the evolution of man, is really what will get us out of this crisis. So that is, what the New Silk Road is all about. [ovation]

Slides from the presentation (click to enlarge):

LPAC-Video: VAND TIL FREMTIDEN I. Med dansk Udskrift

Ben Deniston: »Kendsgerningen er, at vandet eksisterer. Vandet, som Californien og de andre stater i det sydvestlige USA har brug for, eksisterer. Vandet, som andre egne af verden har brug for, eksisterer. Der er ikke knaphed på vand på denne planet. Menneskeheden må begynde at styre vandcyklussen på Jordkloden som helhed på en ny måde. Vi har løsningerne; de må udvikles; vi må skabe et nyt præsidentskab, der kan udvikle disse løsninger. Men for at gøre det, må vi komme af med affaldet, og det begynder med [Californiens guvernør] Jerry Brown.«

Jerry Brown: »Vi befinder os i en ny æra. Idéen med en dejlig lille græsplæne, der får masser af vand hver dag, hører fortiden til.«

Er Californiens ledere så bange for sådanne inkompetente myter, at de er villige til at tolerere en så åbenlys politik for affolkning og en tilsidesættelse af ægte videnskab og teknologi? Et svindelnummer, der umiddelbart truer

Californiens fattigste mennesker på livet og nationens fødevareforsyning?

Barack Obama: »Jeg beordrer alle føderale faciliteter i Californien til at træffe omgående forholdsregler for at nedskære deres vandforbrug. Vi må gøre det klart. En forandring i klimaet betyder, at vejrrelaterede katastrofer, som tørke, potentielt set bliver dyrere og mere barske. Hvad betyder alt dette? Med mindre, og før, vi gør mere for at bekæmpe CO²-forurening, der forårsager klimaforandringer, og alle, fra landmænd til industri og beboelsesområder, såvel som også hele det vestlige område, må vi begynde at gentænke, hvordan vi håndterer spørgsmålet om vand i de kommende årtier.«

Tiden er kommet, hvor vi må sætte en stopper for guvernør Jerry Browns vanvittige affolkningsfantasier og resten af den miljø-Gestapo-bevægelse, der påstår, at for at løse Californiens ferskvandskrise må de drastisk reducere forbruget af ferskvand til en begrænset gruppe af mennesker. Det er ikke en løsning for Californien eller USA. Det er en dagsorden, inspireret af affolkning, og finansieret af Wall Street, der er gået ind i den forretning, der hedder at gøre knappe ressourcer mere knappe.

Ben Deniston: »Vandet eksisterer. Det der mangler, er en politik for at udvikle vandet, samt erkendelsen af, at det er menneskehedens rolle at styre disse systemer.«

Rent vand eksisterer, for Californien, for Texas og for andre stater i USA's Vesten. Det skal bare udvikles. Det er ikke et job for de videnskabelige analfabeter. Denne krise er en af de største prøver for det næste, amerikanske præsidentskab. Tørken i Californien er typisk for den generelle, økonomiske krise i USA. Vil USA fortsat befinde sig i Wall Streets paradigmes greb, der består i nulvækst? Eller vil vi tænke stort og gå med i den nye, økonomiske orden, der anføres af Kina og dets BRIKS-partnere?

LaRouchePAC har lanceret en ny kampagne for at løse ferskvandskrisen. Fremtidens vand for Californien og verden afhænger af en ny forståelse af det globale vandssystem som værende drevet af solare og galaktiske processer. Vand er ikke en begrænset ressource. Det bruges ikke op og kastes væk. Jordens vandssystem er en cyklisk proces, og hele menneskehedens historie har været knyttet sammen med styringen og forbedringen af naturlige vandcykluser. Menneskehedens fremtid afhænger ikke alene af en bedre styring af disse cykluser, men også af skabelsen af nye vandcykluser.

Vidste du, at, i mindst 7 forskellige nationer, har man med held anvendt landbaserede ioniseringssystemer til at øge nedbørsmængden? Vidste du, at nationer i Mellemøsten skaber ferskvand fra havene med afsaltningsanlæg, der er tre til fem gange så store som noget, der findes i USA? Vidste du, at Kinas Syd-Nord-projekt for omdirigering af vand allerede har overgået noget, der er blevet gjort i USA, og som transporterer vand over en længere afstand end noget andet projekt i verden? Og det tog dem under 15 år at gennemføre det!

Landbaserede ioniseringssystemer kan anvendes til at inducere atmosfærisk væde til at falde som regn. Gennemsnitligt når 90 % af havfordampningen aldrig ind til landjorden og falder simpelt hen unyttigt tilbage i havet. Ioniseringssystemer kan udvikles langs Californiens kyst og gøre det muligt for menneskeheden at begynde at tappe af de udstrakte reserver af væde i atmosfæren over Stillehavet.

Californien og Texas har nogle af USA's længste kyststrækninger, og **afsaltning, drevet af atomkraft**, kan befri disse kyststater for at være afhængige af ustabile nedbørsmønstre. To tredjedele af Californiens befolkning bor i det sydlige Californiens kystområder og området omkring San Francisco-bugten, og hele deres vandforbrug kan opfyldes gennem afsaltning ved anvendelse af, hvad der svarer til energien i en 50 watts lyspære pr. person.

Et vandtransporteringssystem langs NAWAPA-ruten, Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde, kan forbedre den kontinentale vandcyklus' produktivitet som helhed, idet det cirkulerer noget af det nordvestlige områdes overskudsafstrømning af ferskvand, hele vejen ned gennem det sydvestlige område, før det vender tilbage til havet.

Disse løsningsmuligheder tilsammen udgør et forenet program for udviklingen af vandcyklussen på et helt nyt niveau. Vi kan håndtere alle Californiens og Sydvestens ferskvandsbehov gennem denne styring på et højere plan med land-, atmosfære- og havbaserede aspekter af den nordamerikanske vandcyklus som en forenet proces. Men Jerry Brown siger til Californiens befolkning, at der ikke er noget vand, så se at vænne jer til det!

Jerry Brown: »... standse klimaforandringerne, og vi må radikalt ændre den måde, vi lever på og bruger vores penge, radikale forandringer.«

Vi du lade Jerry Brown fortsætte med dette morderiske falskneri? Vi du lade ham affolke staten og begynde med de fattigste og mest sårbare? Vil du lade ham præsidere over ødelæggelsen af Californien?

Løsningerne findes. Gå med i LaRouchePAC og gør dem til virkelighed.

**POLITISK ORIENTERING den 11.
april 2015:**

Verden efter Danmark gik med i Asiatisk Infrastruktur- Investeringsbank

Med formand Tom Gillesberg

**Politisk orientering den 30.
marts 2015:**

**Danmark bliver medlem af
AIIB,**

**Asiatisk Infrastruktur-
Investeringsbank!**

Video og lydfil

Med formand Tom Gillesberg

Video udlægges senere i dag, mandag.

POLITISK ORIENTERING den 5. marts 2015

v/ formand Tom Gillesberg: Gå ikke ned med den vestlige Titanic!

Med formand Tom Gillesberg

Politisk Orientering v/formand Tom Gillesberg, 5. marts. 2015:

Gå ikke ned med den vestlige Titanic!

Der er nu ved at blive skrevet et nyt kapitel i historien om menneskets storhed og fald, eller i hvert fald snublen, inden vi forhåbentlig får menneskets genrejsning og storhed i en snarlig fremtid. Vi befinder os på et afgørende punkt, hvor det, som vi længe har talt om, er nødvendigt med et paradigmeskifte. Den autopilot, som den vestlige verden bliver styret efter, både finansielt og strategisk, fører på begge områder til en total katastrofe selv på den relativt korte bane. Det bliver mere og mere åbenlyst dag for dag, og det er derfor spørgsmålet, om det kan få nok personer i ledende og ansvarlige positioner til at erkende den forestående katastrofe og i tide være med til at få kursen lagt om.

Det er lang tid siden, at det vestlige finanssystem i lighed med Titanic sejlede på et isbjerg. Der har været mange ulykkelige kollisioner gennem tiderne, men i 2007-2008 ramte man i hvert fald et kæmpe isbjerg, men i stedet for at gøre

redningsbådene klar til at blive sat i søen og forberede sig på at redde, hvad reddes kan, så har man hugget redningsbådene op for at kunne fyre ekstra op i kedlerne. Når vandet fosser ind på underdækket, så kan det jo godt sænke tempoet, Titanic sejler med, men i stedet for at løse problemerne, så ville man bare have mere fart på skibet, koste hvad det vil.

Når så andre skibe har nærmet sig den synkende, vestlige skude og tilbudt deres hjælp, så har vesten i stedet klargjort store kanoner på dækket, der kan sænke de skibe, som f.eks. BRIKS-samarbejdet, der forsøger at tilbyde vesten en hjælpende hånd, men som svar får krig og vestlige forsøg på regimeskifte, der kan lede til en underkastelse ind for den vestlige overhøjhed. Man accepterer intet alternativ til den politik, der bliver udstukket på Titanic. Som en fransk konge engang udtrykte det: "Après moi, le déluge". Hvis vi ikke har magten, kan det hele være ligegyldigt. Så kan verden, og menneskeheden, lige så godt gå under.

Natten mellem den 27. og 28. februar blev Boris Nemtsov myrdet i Moskva. De fleste kunne nok ikke nævne navnet, hvis ikke det var, fordi mordet på ham har været forsidestof i de vestlige medier i mange dage, hvor man kaldte ham lederen af den liberale opposition i Rusland og en trussel imod Putins regime. Hans betydning er nok blevet overdrevet en del, for en opbakning fra 40-50.000 mennesker ud af en befolkning på over 140 millioner er ikke specielt imponerende, og udgjorde da heller ikke, på trods af, hvad visse medier siger, nogen form for trussel imod Putin.

Meningsmålinger siger, at omkring 87 % af russerne støtter Putin som præsident, 2 % ved ikke, hvad de mener, og 11 % støtter ikke Putin, fordi de mener, at han er alt for blødsøden over for Vesten.

Det første, som alle, der ved, hvad der foregår i Rusland, konkluderede, var, at det i hvert fald ikke var Putin, der stod bag mordet. Ikke desto mindre udtalte USA's præsident i

en officiel udtalelse i forbindelse med mordet på Boris Nemtsov, at "Putin er ansvarlig for at forværre borgerrettighedsklimaet i Rusland". I lighed med de fleste vestlige medier, så fremstillede Obama det, som om Putin var ansvarlig for mordet uden dog at sige det direkte, og uden på nogen måde at føre bevis for sin påstand eller forsøge at sandsynliggøre den. På samme måde, som man konstant giver indtryk af, at konflikten i Ukraine udelukkende skyldes en utidig indblanding fra Putins side.

Dette er en alvorlig sag, for det sker på baggrund af, at vi har haft en proces, hvor Tyskland og Frankrig i samarbejde med Rusland har forsøgt at deeskalere situationen i Ukraine og forhindre, at kampene mellem de ukraineske styrker under kontrol fra Kiev og de pro-russiske rebeller i Østukraine, der ønsker øget selvstyre, eskaleres yderligere gennem vestlig militær hjælp fra USA til Kiev, og en fremtidig direkte konfrontation mellem USA og Rusland på ukrainsk jord.

Mens der har været våbenhvile og en fredsproces i gang i et samarbejde mellem Merkel, Hollande, Putin og Ukraines præsident Poroshenko, så har Storbritannien og USA gjort alt, hvad de kunne, for at underminere og smadre muligheden for fred og i stedet presset på for en eskalation af krigen. Deriblandt diskussionen om at sende våben fra USA til Ukraine.

Hver gang presset for en konfrontation med Rusland er ved at miste momentum, og folk i Europa spørger sig, hvorfor man skal have ødelæggende og selvdestruktive sanktioner imod Rusland, så sker der noget dramatisk, der lige kan bevise, at vi må stå fast og komme efter ham Putin. EU kunne ikke være blevet enige om sanktionerne imod Rusland, hvis det ikke var, fordi et Malaysisk passagerfly meget belejligt blev skudt ned over det østlige Ukraine. I de vestlige medier kunne man læse, at det selvfølgelig var rebellerne, der stod bag, og at det i virkeligheden var Putin og hans våben, der var ansvarlige. Anklagerne førte til, at man fik sanktionerne imod Rusland vedtaget, men efterfølgende forsvandt sagen, og der er stadig

ikke blevet fremlagt nogen form for beviser for, hvem der stod bag nedskydningen. De mange indicer på, at det i virkeligheden var Ukraine, der skød flyet ned, er ikke noget, man har lyst til at beskæftige sig med.

På samme måde forsøger man nu at bruge Boris Nemtsovs blodige skjorte til at forsøge at destabilisere Rusland og komme efter Putin. En række efterretningseksperter er derfor kommet ud i offentligheden og har påpeget, at det ikke blot er en absurd tanke, at Putin skulle have stået bag mordet, men at likvideringen af Boris Nemtsov blev iscenesat og udført på en bestemt måde, der havde til formål at ramme Putin. Så kunne man veksle en upopulær og utroværdig russisk oppositionsleder, der ingen trussel var imod Putin, til en blodig skjorte, man kan hænge om halsen på ham.

Den franske økonom og Ruslandsekspert Jacques Sapir kom på sin meget læste internetblog www.russeurope.hypotheses.org med en detaljeret analyse af sagen den 3. marts med titlen: "Hvem fabrikerede beviserne imod Vladimir Putin?". I analysen slår Sapir fast at drabet på Nemtsov var en decideret likvidering, hvor han blev skudt ned bagfra med minimum 8 skud. Men likvideringen forbrød sig imod en lang række ting, der normalt kendetegner en sådan likvidering. For det første er nedskydning bagfra en meget usikker metode, da man jo så ikke kan være helt sikker på ofrets identitet, med mindre Nemtsovs ukrainske veninde, der var ved hans side og slap uskadt fra begivenhederne, blev brugt til at bekræfte Nemtsovs identitet.

Sapir fortæller, at den klassiske likvidering foregår ved ofrets bopæl, når han kommer eller går, ikke på et meget offentligt sted midt i Kreml. Den anden oplagte mulighed var, da Nemtsov lidt tidligere havde forladt en restaurant. Der havde man et klart blik på Nemtsov og en gylden mulighed for et direkte og dræbende skud. Sapir konkluderer derfor, at morderen tog en meget stor risiko ved at skyde Nemtsov ned bagfra, hvor det kræver stor øvelse at påføre ofret et dræbende skud, men til gengæld opnåede en maksimal,

propagandistisk effekt ved at begå mordet på gaden midt i Kreml. Når man så bringer billeder af gerningsstedet, så ser man Moskvas symboler på billederne, og man kan let hævde, at det må være Putin, der står bag.

Han pointerer også, at man skal bide mærke i, at Nemtsovs ukrainske veninde kunne forlade drabsstedet helt uskadt. Man kunne jo tænke sig, at hun også ville blive likvideret, så hun ikke kunne udpege potentielle gerningsmænd. Hun skyndte sig efter mordet at tage hjem til Ukraine, og det er uklart, hvilken rolle hun egentlig spiller i historien, og om der eventuelt er en ukrainsk involvering i hele sagen. Nemtsov var tidligere involveret i en række russiske regeringer i 90'ernes katastrofale russiske politik og har siden 2004 været rådgiver til regeringerne, der blev bragt til magten i Ukraine ved den Orange Revolution. Der var mange, der havde et ondt øje på Nemtsov, inklusive ekstremistiske elementer, der direkte havde truet ham på livet.

Men at man så tydeligt forsøger at gøre Putin ansvarlig for mordet, og det faktum, at den amerikanske præsident personligt deltager i tilsmudsningen af Putin, er en alvorlig affære. Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche sagde i en officiel udtalelse, at dette må være dråben, der får bægeret til at flyde over. Man må få afsat Obama som præsident, inden tingene eskalerer yderligere og verden befinder sig i en altødelæggende atomkrig, for hele sagen afslører en tydelig intensjon fra Obamas side om, at han og USA under hans ledelse er ude efter Putin og Rusland, uanset prisen. Det tyder også på, at USA har tænkt sig at fortsætte med at være direkte involveret i Ukraine, sandsynligvis med leverancer af våben, for hele den nuværende krise i Ukraine begyndte jo som bekendt, da man i februar sidste år gennemførte et statskup imod den siddende folkevalgte præsident i Ukraine. Statskuppet var iscenesat af Victoria Nuland, USA's viceminister for europæiske anliggender, som den dag i dag er en afgørende faktor i at sikre fortsat krig i Østukraine, og at man kan

bruge Ukraine som en rambuk imod Rusland, og alt tyder på, at Nuland opererer på direkte ordre fra Det Hvide Hus.

Mordet på Nemtsov er en del af et mønster. Den 19. januar blev statsanklager Alberto Nisman fundet død i sin lejlighed i Buenos Aires. Nisman havde uden held gennem lang tid forsøgt at skade den argentinske præsident Cristina Kirchner gennem at anklage hende for at have forhindret, at man kunne afsløre, at det måske var Iran, der stod bag et terrorangreb på et jødisk kulturcenter i Buenos Aires i 1994. Nisman havde i lighed med Nemtsov mistet sin nytteværdi i levende live, for han stod frem for at skulle fremlægge sine "beviser" for sine påstande, og der var ingen substans i dem. Gennem, at han i stedet begik selvmord under suspekterede omstændigheder, så kunne man bruge hans død til at køre en massiv kampagne imod Kirchner gennem at spekulere i, at hun stod bag mordet, og måske få startet en farvet revolution i Argentina, der kunne sikre det regimeskifte, som finansverdenen, Storbritannien og USA ønsker der. Det har i hvert fald ikke skortet på medieskriverier om sagen, og penge og støtte udefra til at fjerne præsident Kirchner.

Kirchner har udtalt, at hun selv stiller spørgsmålstegn ved, om Nisman begik selvmord, for han var for visse efterretningskredse mere værd død end levende. Nismans store dossier er efterfølgende blevet gennemset af en dommer, der hovedrystede måtte meddele, at der ingen substans er i det, bortset fra mudderkastning mod præsidenten.

Problemet med at lave nye, farvede revolutioner som dem, man så fremgangsrigt iscenesatte med vestlig støtte gennem et hav af NGO'ere i Ukraine, Georgien og andre steder, er, at de lande, man anvender dem imod, nu er blevet opmærksom på, hvordan det foregår.

Det gælder også Brasilien, hvor man har forsøgt at bruge undersøgelser af korrupsion i det statslige brasilianske olieselskab Petrobras til at igangsætte en kampagne for at få

afsat præsident Dilma Rousseff, der netop blev genvalgt for et par måneder siden. Hun er netop blevet rensset for anklager om at have været involveret, men ikke desto mindre vil man fra vestlig side forsøge at bruge sagen til at skaffe sig af med hende, eller i det mindste svække hende.

I England er det ikke mere end to uger siden at Malcolm Rifkind, der tidligere var både britisk forsvars- og udenrigsminister, blev tvunget til at træde tilbage som formand for det britiske parlaments efterretnings- og sikkerhedsudvalg. Rifkind var i stigende grad bekymret over den vestlige konfrontationspolitik over for Rusland og var en af få røster, der efterlyste et skifte i politikken. I stedet kom der et skifte i hans personlige situation, da han blev narret i en fælde af britiske journalister, der udgav sig for at være kinesiske forretningsfolk. De ville gerne betale Rifkind for, at han skulle hjælpe dem i kontakt med britiske ambassadører, og det ville Rifkind gerne. Belønningen var dog i stedet store forsideartikler med Rifkinds tilbagetræden som konsekvens.

Med i sådanne iscenesatte begivenheder, f.eks. mord og blodige skjorter, som man kan hænge om halsen på sine modstandere, forme offentlighedens billeder af, hvad der foregår, og efterfølgende bruge til at skabe et politisk skifte, bør også regnes de blodige begivenheder på Maidanpladsen i Kiev.

Viceformanden for det ukrainske parlamant, Andriy Parubiy, der netop har været på en uges besøg til Washington for at propagandere for, at USA skal sende våben til Ukraine og lægge nye intriger sammen med Victoria Nuland, og alle steder blev modtaget som en værdig repræsentant for en tæt allieret til USA i kampen imod Rusland, var sidste år leder for en lignende begivenhed, der var afgørende for statskuppet i Ukraine.

I sin rolle som "Kommandanten", der ledte selvforsvarsstyrkerne på Maidan-pladsen, var han samtidig arkitekten bag den famøse massakre på pladsen, hvor såvel

aktivister, der demonstrerede imod regeringen, som politifolk fra specialstyrkerne blev skudt. Senere undersøgelser viste, at kuglerne, man fandt i ofrene, var ens, og at de var blevet affyret fra højtbeliggende bygninger, der var under kontrol af Parubiys væbnede styrker. Der har tilmed været interviews af enkeltpersoner, der fortalte, at de havde fået ordre til at skyde fra bygninger. Det var med disse mange blodige skjorter, at man retfærdiggjorde det efterfølgende statskup i Ukraine, hvor man afsatte den folkevalgte præsident.

Hvem er denne Andriy Parubiy, der nu er vestens bedste ven? Han grundlagde i 1991 det Social-nationale Parti i Ukraine (der senere blev omdøbt til Svoboda). Navnet spiller direkte på det tyske forbillede Nationalsocialismen, for blandt disse ukrainere, så var Hitler ikke en fjende, men derimod ukrainernes ven, der hjalp dem i kampen imod russerne. Deres store forbillede Stepan Bandera, og hans bevægelse OUN var energisk medkæmper for SS under krigen, organiserede frivillige til at kæmpe på den tyske side imod russerne og stod i spidsen for en række massakrer på jøder og polakker i Ukraine.

I tiden 1998-2004 var Parubiy leder af den paramilitære organisation Ukrainisk Patriot, som han så officielt droppede for at være en af lederne for den "fredelige" Orange Revolution i 2004. Han forsøgte på et tidspunkt at få EU til at ophøre med sin modstand imod en forherligelse af nazisten og morderen Bandera. Parubiy mente, at EU, i stedet for at betragte Bandera som nazist, i stedet skulle se ham som en stolt anti-kommunist og en anti-russisk, ukrainsk og europæisk frihedshelt.

Fra december 2013-februar 2014 var han så "Kommandanten", der organiserede de paramilitære enheder i selvforsvarsstyrkerne på Maidan-pladsen, og efter at have iscenesat myrderierne på pladsen, som man brugte til gennemførelsen af det efterfølgende statskup, blev han leder af Ukraines Nationale Sikkerhedsråd. Han har senere forladt den post, men spiller en

nøglerolle i rekrutteringen og organiseringen af den nye Nationalgarde og andre grupperinger, hvor man samler frivillige til den militære kamp imod rebellerne i Østukraine og andetsteds.

Den ukrainske hær har ikke været særlig entusiastisk i kampen imod sine ukrainske brødre i Østukraine, så Parubiy har været en af arkitekterne til at samle frivillige fra hele verden, der ingen hæmninger har, når det drejer sig om at kæmpe imod befolkningen i Østukraine, fordi de blot ser russere, der skal fordrives eller slås ihjel. Nu er han som sagt også parlamentsmedlem og viceformand for det ukrainske parlament.

Parubiy fik den store tur i Washington af Victoria Nuland, hvor han på utallige møder skulle overbevise amerikanske folkevalgte om, at USA skal bistå Ukraine med alle midler, deriblandt amerikanske våben, i Ukraines kamp imod Rusland.

Men hvad så med Minsk-aftalen? Blev der ikke netop indgået en våbenhvile, der skridt for skridt skal få til en varig fred i Ukraine? Der var til at begynde med problemer med våbenhvilen, fordi det var uklart, hvilken status Debaltseve skulle have, men efter at rebellerne vandt det slag, så er våbenhvilen faldet på plads, og rebellerne har netop annonceret, at de nu har trukket alle deres tunge våben tilbage inden for den tidsfrist, der blev angivet i aftalen. Det ser ud til, at freds-aftalen virker. Hvorfor forbereder man så nu at eskalere krigen?

De, der udvirkede denne freds-aftale – Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraines præsident under tysk og fransk pres – gjorde det netop, fordi de så faren for, at USA ville begynde at levere våben direkte til Ukraine, og dermed risikere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland i Ukraine, men de interessenter, der ikke deltog i forhandlingerne, ukrainske nationalistere, Storbritannien og USA, er fortsat opsat på, at krigen skal fortsætte, og at man skal bruge Ukraine som en rambuk imod Rusland. De ønsker at sabotere Minsk-aftalen og

med amerikansk og vestlig hjælp at fordrive eller dræbe alle dissidenter i Østukraine og andre steder, for derefter at erobre Krim-halvøen tilbage fra Rusland.

Samtidig med at der er dette pres for at komme videre til næste fase i Ukrainekrigen, så er Israels statsminister Benjamin Netanyahu nu på besøg i Washington med samme krigsdagsorden.

Netanyahu holdt netop en meget kontroversiel tale til den samlede Kongres i Repræsentanternes Hus i USA, på trods af, at præsident Obama og hans rådgivere havde bedt ham om ikke at gøre det. Ved hjælp af formanden for Repræsentanternes Hus, republikaneren John Boehner, kunne han alligevel holde talen, på trods af protesterne fra Udenrigsministeriet og Det Hvide Hus, og det havde to formål: For det første at sabotere og forhindre en aftale med Iran om Irans atomprogram, som ville betyde, at Iran kunne forlade skammekrogen og sanktionerne imod landet kunne ophæves, imod udenlandsk kontrol med, at den fredelige brug af kernekraft i landet ikke vil føre til bygningen af atomvåben.

Disse P5+1-forhandlinger har stået på i lang tid, og man er grundlæggende set enige, men der er en stor mobilisering blandt republikanske beslutningstagere imod det, og Netanyahu leverede så sit bidrag gennem en forudsigelig og propagandistisk tale, hvor han hævdede, at Iran om kort tid ville få atomvåben og forsøge at udrydde Israel med dem, hvis man lavede en aftale med dem. En vurdering, som åbent modsiges af både tidligere og nuværende ledende medlemmer af den israelske efterretningstjeneste. Briterne og Netanyahu ønsker ikke blot at forhindre en aftale, men at få verden samlet i kamp mod Iran, gerne gennem en direkte krig mellem sunni- og shia-muslimerne.

Officielt er Vesten i krig med ISIS og Islamisk Stat, men de, der gør den største indsats, er Iran og Syrien. Samtidig lader Vesten vore gode venner i Saudi-Arabien og Qatar finansiere

ISIS, Islamisk Stat og ekstremistiske fundamentalister verden rundt, der ønsker at smadre civilisationen, hvad enten det er historiske monumenter i Afghanistan, Libyen eller Syrien, eller det er med terroranslag i Paris eller København. Der går samtidig rygter om, at der er lavet en underhåndsaftale mellem Saudi-Arabien og Israel om, at israelske fly kan få lov til at overflyve Saudi-Arabien, hvis de ønsker at bombe mål i Iran.

Netanyahus tale havde til formål at forhindre, at Iran kom ud af skammekrogen og muliggørelsen af en samarbejds- og fredsproces i Mellemøsten, hvor Iran ville være en vigtig del af et samarbejde om at bekæmpe ISIS og Islamisk Stat. Samtidig var talen en del af Netanyahus valgkamp frem imod det israelske parlamentsvalg den 17. marts. Netanyahu forsøger at sælge historien om, at han er den store leder, der kan forsvare Israel mod truslen fra Iran, men det er uklart, om den israelske befolkning køber den fortælling. Der er delte meninger om, hvorvidt Netanyahus besøg har styrket eller svækket hans chancer for at generobre magten. Der er mange, der siger, at Netanyahu har risikeret forholdet til USA, landets vigtigste allierede, og at det viser, at manden må afsættes hurtigst muligt.

Det er uklart, hvad der vil komme ud af disse begivenheder, men det, der allerede er kommet ud af dem, er et øget spændingsniveau i Rusland og Kina, hvor man konkluderer, at faren for krig – og faren for en kommende atomkrig – er kraftigt stigende. Den 1. marts kom generalmajor Andrej Burbin, der er leder af den centrale del af De Strategiske Missilstyrker i Rusland, dvs. de folk, der skal sørge for, at de russiske atomvåben er klar til at bringe deres dødelige last verden rundt i tilfælde af et angreb på Rusland, med en meget klar udmelding, der fik stor dækning i de russiske medier. Både i militære tidsskrifter, regeringsorganer, men også de russiske medier, som Sputnik News og Russia Today, der har den største spredning både inden for og uden for Rusland.

Burbin fortalte, at Rusland er bekymret over den voksende

vestlige trussel, f.eks. Prompt Global Strike (Umiddelbar Globalt Angreb), hvor fantaster i Vesten tror, at man kan lave et lammende angreb på Rusland, der ville forhindre Rusland i at være i stand til at slå tilbage. Derfor har Rusland reorganiseret sine atomstyrker, så man altid vil være i stand til at modstå et angreb og svare tilbage. Man har arbejdet på at forny og forbedre de russiske atomvåben, og i 2020 vil 98 % af de russiske missiler være helt nye. Burbin fremhævede, at Rusland er en troværdig atommagt, og at man altid vil være i stand til at udradere dem, der måtte angribe Rusland.

Hvad er så Prompt Global Strike? Det blev fremlagt i forbindelse med USA Posture Review i 2002, der markerede et skifte i USA's strategiske tankegang. Siden har man arbejdet med muligheden for, at USA ville være i stand til at lamme sine modstandere med et konventionelt/taktisk atomvåbenangreb, der ville sætte fjenden ude af stand til at slå tilbage. Man vil altså sige farvel til MAD-doktrinen, doktrinen om Gensidig Garanteret Ødelæggelse, og går ud fra, at omfattende, men stadig begrænsede krige, mellem atommagterne kan finde sted. Dette vil muliggøre, at USA kan tvinge de andre atommagter til at underkaste sig amerikansk overhøjhed.

Man er som en del af denne proces begyndt at fjerne den klare adskillelse mellem konventionelle våben og atomvåben. Tidligere var der en forståelse af, at atomvåben var på en hylde for sig selv og ikke kunne komme i spil, med mindre man selv blev udsat for et angreb med atomvåben. Det har ændret sig. USA har moderniseret de taktiske atomvåben, man har i Vesteuropa og Tyrkiet, så de i realiteten er blevet forandret fra taktiske atomvåben, der skal bruges lokalt, til at blive mellemdistance-atomvåben, der f.eks. kunne affyres mod Rusland imod de russiske atomstyrker.

Samtidig har man udviklet en ny generation af atombomber, B61-12 atombomber, der er mere præcise og har længere rækkevidde. Det er nu meningen, at de atomvåben, man har i

Belgien, Tyskland, Holland, Italien og Tyrkiet, skal erstattes med disse, noget, som visse eksperter allerede har kaldt et brud med Traktaten om ikke-spredning af atomvåben. Samtidig har USA set stort på ønsket fra de lande, deriblandt Tyskland, der ønsker, at atomvåbnene fjernes fra deres territorium.

På lignende vis har USA skiftet sin doktrin over for Kina til den såkaldte Air Sea Battle (Kamp i luften og til havs), hvor man forsøger at være i stand til at rette et lammende konventionelt angreb på Kinas styrker, så deres atomvåben aldrig kommer i spil. Det er også i lyset af dette, at man skal se den store modvilje imod den amerikanske opbygning af et ABM-system (anti-ballistisk-missilsystem) i Europa, og USA's pres på Sydkorea for at få lov til at opsætte et ABM-system der.

Der er netop nu en ledende, politisk gruppering i Vesten, der tilsyneladende styrer Barack Obama, som mener, at de kan vinde den store krig. De mener, at MAD-doktrinen er fortid, og at man nu har så smarte våben, at man kan neutralisere det modangreb, der vil komme i tilfælde af et angreb på Rusland eller Kina. Derfor tror de, at man kan vinde en krig, og hvis man tror det, så er det jo næsten en forbrydelse ikke at forsøge.

En anden version af samme galskab er, at man tror, at man kan have en krig imod Rusland på det eurasiske kontinent, uden at Storbritannien eller USA vil blive direkte ramt. Så kan de europæiske og asiatiske lande ødelægge hinanden (som Rusland, Tyskland og Frankrig gjorde det i første verdenskrig), mens Storbritannien og USA kan have det godt og regere verden. En idé Lyndon LaRouche har advaret imod som en fantasi, der aldrig vil kunne lade sig gøre. Kommer krigen, så vil den sprede sig til alle dele af verden og gøre brug af alle typer våben. Det er en tankegang, der vil føre til atomkrig.

Grunden til, at krigstruslen er blevet så akut, skal findes i det igangværende sammenbrud af det vestlige finanssystem.

Finanssystemet kan ikke overleve i sin nuværende form, og der er derfor en berettiget diskussion rundt omkring i verden, om det ikke ville være en god idé at erstatte det bankerotte system med noget, der er langt bedre.

Vi har Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, der er gået sammen i BRIKS og direkte fremlagt et alternativ i form af BRIKS' Ny Udviklingsbank og etableringen af CRA, en fond til at imødegå spekulation imod landenes valutaer, og en lang række tiltag, der skal finansiere projekter, som kan sikre en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden og muligheden for udvikling og forbedrede levevilkår for alle lande og alle dele af befolkningen.

Kina er netop nu den største udenlandske investor i Sydamerika, og investerede flere penge i infrastrukturprojekter der, end resten af omverdenen tilsammen. De er i gang med det samme i Asien, og det er formålet med etableringen af AIIB, Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. I Afrika er Kina allerede i gang med mange projekter, men mange, mange flere er på tegnebrættet.

Der er stor interesse fra europæiske firmaer for at være med i denne udvikling og alle de forskellige projekter. Samtidig er der jo også et utal af infrastrukturprojekter i Europa, der bare venter på at blive sat i gang, men hvor der ikke har været den nødvendige finansiering. Det er derfor indlysende, at vi burde samarbejde med BRIKS.

Men på samme måde, som man har fravalgt at samarbejde med Rusland og Kina om at løse de strategiske udfordringer vi har, deeskalere krisen i Ukraine og finde en løsning, der kan holde på lang sigt, løse problemerne i Mellemøsten, så det ikke kan være en fortsat kilde til krig og destabiliseringer, så ser man ikke BRIKS som en mulig samarbejdspartner, men som en trussel imod den vestlige magtposition i verden, der skal smadres hurtigst muligt.

Det samme ser vi på den økonomiske front, hvor man betragter BRIKS som en trussel. USA forsøger at etablere frihandelsaftaler, hvor man vil holde Kina ude.

På lignende vis har man i EU insisteret på at holde fast i en økonomisk politik, som helt tydeligt ikke fungerer. Behandlingen af Grækenland er det tydeligste eksempel på det. Man har insisteret på, at Grækenland for at vedblive en del af eurosamarbejdet skulle fortsætte med at underkaste sig såkaldte reformer og nedskæringsprogrammer, der i stedet for at hjælpe Grækenland har ført til, at pensionerne, lønningerne og levestandarden er faldet dramatisk, mens arbejdsløsheden er eksploderet. Samtidig er den græske statsgæld vokset til nye højder og er blevet langt mere ubetalelig.

Den græske befolkning har så valgt en ny regering bestående af Syriza og Uafhængige Grækere, som har fået mandat til at skifte politikken grundlæggende. Ikke flere underskrifter på utopiske aftaler og at lade som om, at det går fremad, mens det i virkeligheden bare bliver værre og værre. Der skal iværksættes programmer, der faktisk kan forandre tingene til det bedre. I stedet for nedskæringer skal der bruges penge på sociale programmer for den fattige del af befolkningen, og der skal investeres fra det offentliges side for at sætte gang i økonomien. Langt hen ad vejen skal man gøre det modsatte af det, man har gjort under ordre fra Bruxelles, bortset fra, at man kan øge skatteindtægterne ved at sætte stop for, at den rige del af befolkningen snyder for at betale deres del af skatterne.

EU har stået stejlt på, at den nye regering ikke har lov til at forandre politikken. Kun en forsættelse af den tidligere politik accepteres, selv om den helt klart ikke har fungeret. Der er så blevet indgået en midlertidig våbenhvile mellem Grækenland og EU, hvor Grækenland accepterer at fortsat modtage penge de næste 4 måneder, men ikke vil fortsætte nedskæringerne. Til gengæld lader Grækenland være med at erklære, at de ikke vil betale gælden tilbage, så man kan

opretholde illusionen om, at gælden stadig har værdi. Men denne våbenhvile vil sandsynligvis ikke holde 4 måneder, og så er man tilbage til det opgør, der næsten kun kan ende med, at euroen sprænges.

Kostas Lavitsas, der er et nyvalgt medlem af Syriza, men også gennem mange år har været økonom ved Londonskolens Universitet for Orientalske og Afrikanske Studier, havde den 2. marts en artikel i den britiske avis *The Guardian*, hvor han skriver, at den nye græske regering har haft fire ugers diskussioner, hvor man intet har opnået ud over at købe lidt tid.

Lyt selv til resten af orienteringen efter de første 40:00 minutter på <http://schillerinstitut.dk/si/2015/03/politisk-orientering-den-5-marts-2015-video-og-audio-med-formand-tom-gillesberg/>

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen: public meeting January 31, 2015

N.B.: The above video ends 18 minutes into the discussion. The complete version of the discussion is found below.

The music can only be heard from the audio file.

Den russiske nyhedsbureau [TASS](#) interviewer Zepp-LaRouche i København om at undgå krig og BRIKS-processen

1. Introduction by Tom Gillesberg, chairman of The Schiller Institute in Denmark

2. Music:

Ach! zu kurz, double fugue by Mozart

Ave Verum by Mozart

The Hans Christian Andersen vocal quartet

Vender sig Lykken fra dig, (C. Hauch, Carl Nielsen)

Vittoria, mio core!

Feride Istogu Gillesberg, sopran

Michelle Rasmussen, piano

3. Helga Zepp-LaRouche, international president of The Schiller Institute

How has the election in Greece changed the world

The international financial collapse

The danger of nuclear war

The New Silk Road Becomes The World Land Bridge

4. Discussion

Dias fra mødet:

Copenhagen diplomatic seminar with Helga Zepp LaRouche: The New Silk Road Becomes the World Land Bridge

We discovered that Mr. Van Niekerk's speech was cut off before its completion in the first video. The full version is in the second video.

See below for the texts of the speeches by a diplomat from the Embassy of China, and Mr. Van Niekerk from the Embassy of South Africa, and the slides Mrs. LaRouche used in her presentation.